

Analfabeta sa jej hrá výborne

Rozhovor s Barborou Krajč Zamiškovou

Bábkoherečka Barbora Krajč Zamišková je v piešťanskej knižnici už ako doma. Na svojom konte u nás má totiž množstvo divadelných predstavení a tie ďalšie si pripísala v rámci Festivalu českej a slovenskej tvorby pre deti. Nás teraz zaujímalo, ako to vyzeralo v zákulisí s prípravami dnešného podujatia pre deti Keď čítanie je čtení...

Mali ste v rukách už viacero našich podujatí, rovnako ako aj to dnešné. Ako prebiehali prípravy na tento festival v Piešťanoch?

Tieto prípravy, podobne, ako všetky iné na podujatia v piešťanskej knižnici sú dlhodobé. Nezdá sa to, ale s pani riaditeľkou ich vždy pripravujeme dopredu, napríklad teraz už pracujeme na Zázračnom oriešku, ktorý bude v máji. Takže niekedy je to aj tak, že si pripravujeme podujatie s polročným predstihom, aby všetko dobre vypáľilo. Študujem si životopisy autorov, spisovateľov, ilustrátorov, aby som vedela na čo reagovať, ktorú knižku zdôrazniť a možno sa neopýtam nič z toho, čo si pripravím, ale mám väčšiu istotu, že toho autora poznám. Veľkou výhodou spolupráce s piešťanskou knižnicou je, že sa často dozviem o nejakom novom autorovi, ktorého nepoznám, čo je skvelé, lebo si tú knižku požičiam aj ja v knižnici, čítam si ju, aby som toho autora spoznala. Takže najskôr som sa teraz pripravovala tak, že som sa zoznamovala s vizitkami autorov a potom som už zostavovala scenár, aby to sedelo. Zobrala som to cez postavu Analfabety, prizvala som k tomu kolegu, bábkoherca, Maťa Kollára a už sme to vyskladali tak, aby to fungovalo. Aby sa aj ten ilustrátor, aj spisovateľ odprezentoval, ale zároveň, aby to nebolo len nejaké suché rozprávanie, beseda alebo čítanie z knihy, ale aby to bolo spojené aj s divadelnými prvkami. Preto do toho vstupuje postava Analfabety, ktorá nerada číta a títo spisovatelia a ilustrátori ju musia presvedčiť o tom, že by čítať mala. Myslím si, že tým úvodom viac prenikneme do sveta detského poslucháča, diváka, dostaneme sa mu tak pod kožu, lebo možno ani on nerád číta, a tak sa stotožní s Analfabetou. Dnes sme počuli 6 nádherných ukážok z kníh, z ktorých každá bola jedinečná a zaujímavá, deti mohli vidieť jej autora a už možno budú uvažovať o tom, že siahnu po tej knihe. Takto vždy staviam scenár, potom ho ešte prejdem s pani riaditeľkou, so zamestnancami knižnice, aby to fungovalo aj technicky a ideme na to.

Stvárnili ste dnes postavu Analfabety Negramotnej, je to naozaj špecifická postava. Stotožňujete sa s ňou, alebo vidíte v nej nejakú črtu, ktorá je Vám blízka?

Nie, vôbec, vôbec, vôbec, nie, lebo som presne tá "bifľa" z prvej lavice, ktorá chodila do knižnice, a ktorú dokonca zrazilo auto na ceste do knižnice, lebo som si nedávala pozor a nevšímal sa si auto, keďže som bola myšlienka úplne inde. Takže ja som presne ten knihomoľ, ktorý miluje knihy, preto mi je Analfabeta úplne vzdialená, ešte je aj nejaká "punkáčka"...no vôbec, úplne proti mne, ale preto sa mi úžasne hrá. Herci vždy hovoria, že záporné postavy sa hrajú oveľa jednoduchšie, lebo si na tom môžete vychytať zlé vlastnosti, ktoré si myslíte, že vy nemáte. Takže tá Analfabeta je pre mňa výborná. Ale aj tým, že mám hlas posadený nižšie, tak nehram tie dobré "bifľošky", ale som práve vagabund.

Mali ste nejaké očakávania pred dnešným dňom?

Ešte ako študentku ma na jednej diskusii upozornili, že očakávanie je v divadle a divadelnej práci najhoršia vec, pretože vlastne všetko sa vám pokazí a nenaplní sa vaše očakávanie. Takže očakávanie ako to vypáli, či to bude dobré alebo zlé, či to deti príjmu alebo nie som nemala. Mala som skôr také očakávanie, že sa veľmi teším na autorov, lebo som si čítala ich knižky, vizitky, ale nevedela som, ako budú vystupovať a bola to pre mňa práve neočakávaná veľká radosť a prekvapenie, lebo boli úžasní, uvoľnení a vedeli nádherne "predať" svoju knihu detským čitateľom. Takže pre mňa, naozaj, veľmi príjemné očakávanie a presne to som aj očakávala, že stretnem zaujímavých ľudí.

Teraz trochu zákerná otázka. Ktorý z účinkujúcich bol dnes pre Vás úplne TOP?

Pána Nikkarina už poznám, robila som s ním besedy, takže to je radosť ho vždycky stretnúť, lebo jeho humor a "nadsázka" je mi veľmi sympatická. Pána Uličianskeho mám ako kolegu z VŠMU, tak to je jasné. Ale dnes som naozaj s veľkým potešením sledovala pána Rušara, ktorý podal svoju knižku o vlkoch tak zaujímavo a tak to zdramatizoval a "zdivadelnil", že to bolo pre mňa úžasné. To sa mi páčilo.

My sa tešíme, že vzájomná spolupráca Vás tak naplňa a baví a už teraz sa tešíme na ďalšie stretnutie u nás. Určite sa však vidíme na X. ročníku medzinárodného festivalu Zázračný oriešok. Dovtedy Vám prajeme veľa radosti a tvorivých síl.

Projekt: KEĎ ČÍTANIE JE ČTENÍ, IX. ročník

Podujatie: Keď čítanie je čtení...

Piešťany 13. októbra 2017

Autor rozhovoru: Martina Šulganová

Účastník rozhovoru: Barbora Krajč Zamišková